

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Одеська національна юридична академія
Факультет цивільної та господарської юстиції

ЗБІРНИК ТЕЗ
наукових робіт учасників

II Всеукраїнської
цивілістичної наукової конференції
студентів та аспірантів

30-31 березня 2007 року

Одеса
Фенікс
2007

ББК 67.400.7(УКР)я43

УДК 342.7(477)

З 213

У збірнику надруковані кращі тези наукових робіт з проблем цивільного, сімейного, господарського, комерційного, екологічного, земельного права, цивільного, господарського, адміністративного процесу, які були оприлюднені на II Всеукраїнській цивілістичній науковій конференції студентів та аспірантів, що відбулася 30-31 березня 2007 року на базі факультету цивільної та господарської юстиції Одеської національної юридичної академії.

Офіційні партнери: *Юридична фірма "Юрлайн",*

Юридична фірма "АНК",

ТОВ "Міжнародна юридична служба",

*Системи інформаційно-правового забезпечення
ЛІГА: ЗАКОН.*

Адреса оргкомітету:

65009, м. Одеса, вул. Піонерська, 9

тел./факс: (048) 7773460

ISBN 966-8631-99-4

© Одеська національна юридична академія, 2007.

© Оформлення ПП "Фенікс", 2007

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	3
ЦИВІЛЬНЕ ТА СІМЕЙНЕ ПРАВО	
<i>Адамовська О. А.</i> ШТРАФНІ САНКЦІЇ ТА ЗАЗДАЛЕГДЬ ВСТАНОВЛЕНІ ЗБИТКИ	4
<i>Азральян Д. Б.</i> ДИТЯЧИЙ БУДИНОК СІМЕЙНОГО ТИПУ: ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО ІСНУВАННЯ ...	5
<i>Алабуєва N. V.</i> TRANSNATIONAL TRANSACTIONS	7
<i>Багмет Т. М.</i> ПРАВОВІ АСПЕКТИ РЕГУЛЮВАННЯ ШЛЮБНОГО ДОГОВОРУ УКРАЇНИ	10
<i>Белешко М. О.</i> ЗАХИСТ ПРАВ ДОБРОСОВІСНИХ ВОЛОДІЛЬЦІВ ПРИ ЗАСТОСУВАННІ РЕСТИТУЦІЇ	11
<i>Бондарчук К. М.</i> ЯК ЗАХИСТИТИ КОМЕРЦІЙНУ ТА СМНИЦЮ ПІДПРИЄМСТВА?	13
<i>Берченко Г. В.</i> ПРИНЦИП СПРАВЕДЛИВОСТІ: ФОРМАЛЬНИЙ І МАТЕРІАЛЬНИЙ АСПЕКТИ	14
<i>Борейко У. М.</i> УМОВИ ДІЙСНОСТІ ПРАВочИНІВ	16
<i>Ботвінцев Г. А.</i> ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВІ ЗАСОБИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИКОНАННЯ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ .	17
<i>Бубіна А. І.</i> РЕАЛІЗАЦІЯ ПРАВА НА ВІДШКОДУВАННЯ ШКОДИ, ЗАВДАНОЇ ДТП, ОСОБОЮ, ЩО ВОЛОДІЄ АВТОМОБІЛЕМ ЗА ДОВІРЕНІСТЮ	19
<i>Буренко А. Ю.</i> ПРОБЛЕМИ ЗАКОНОДАВЧОГО РЕГУЛЮВАННЯ УСИНОВЛЕННЯ ДИТИНИ ІНОЗЕМЦЯМИ	20
<i>Бурлака В. В.</i> ПРЕДМЕТ ДОГОВОРУ ДОВІЧНОГО УТРИМАННЯ (ДОГЛЯДУ)	22
<i>Баруха Л. М.</i> МЕЖДУНАРОДНЫЕ АСПЕКТЫ ПРАВОВОЙ ОХРАНЫ ТОРГОВЫХ МАРОК	23
<i>Васильев Н. В.</i> К ВОПРОСУ О ПОНЯТИИ И СОДЕРЖАНИИ ПРАВА СОБСТВЕННОСТИ	25
<i>Вінковська Н. О.</i> ПРОБЛЕМИ ПРЕДСТАВНИЦТВА ЗА ДОВІРЕНІСТЮ	27
<i>Волосенко С. А.</i> ПРИНЦИП ОБ'ЄКТИВНОЇ ІСТИНИ В ДІІ	28
<i>Гаврилюк А. В.</i> ЗАХИСТ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ	30
<i>Галецька Н. Б.</i> СУБ'ЄКТИ ПРАВА НА ДОНОРСТВО	31

<i>Світлик Ж. В.</i> ЗАКОНОДАВЧЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗДІЙСНЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ	377
<i>Черняський А. Л.</i> ВЗАЄМОДІЯ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВОЇ ТА ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ЗАБРУДНЕННЯ ПОВЕРХНЕВИХ ВОД	380
<i>Фролова Н. В.</i> РАМСАРСЬКА КОНВЕНЦІЯ ТА МЕХАНІЗМ ЗДІЙСНЕННЯ ЇЇ ПОЛОЖЕНЬ	382
<i>Шпакова О. С.</i> ЛІСОВИЙ ФОНД УКРАЇНИ: ПРАВОВІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ	383
<i>Юрескул В. О.</i> ЩОДО ПОВОДЖЕННЯ З РІДКИМИ ПОБУТОВИМИ ВІДХОДАМИ	385
<i>Яроцька Ю. О.</i> ПРОБЛЕМИ КВАЛІФІКАЦІЇ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ	387
<i>Косенко В. М.</i> ПРОБЛЕМИ МІЖНАРОДНОГО РЕГУЛЮВАННЯ МАЙНОВИХ ПРАВ ДИТИНИ ...	389

Не зайвим є вирішення наступних економічних питань: ефективного використання лісових ресурсів на ринкових засадах; удосконалення економічно-фінансового механізму; забезпечення самоокупності та прибутковості ведення лісового господарства в лісозабезпечених регіонах. З метою стимулювання у лісових господарств різних форм власності бажання відновлювати ліси звільнити від сплати дивідендів з прибутку або від певних податків у випадку направлення коштів на оновлення основних фондів необхідних для ведення лісового господарства.

Також Конституцією України та законом "Про інформацію" передбачено висвітлення всіх існуючих проблем і питань, а також звітів державних органів щодо управління державою використання природних ресурсів та екологічного стану країни, отже треба створити інформаційний банк даних з питань проведення єдиної науково-технічної політики, пов'язаної з питаннями законного і паложного використання земель лісового фонду, забезпечити впровадження інформаційних технологій у лісове господарство [1, ст. 50; 6, 227-233].

Виконавши принаймні запропоновані зміни наша держава хоча б мінімально захистить наші ліси від беззаконня та знищення.

Література:

1. Конституція України: Прийнята на 17-й сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року / Офіційне видання.- К., 2006.- 106 с.
2. Лісовий кодекс України, від 21.01.1994// Відомості Верховної Ради (ВВР) 1994.- N 17.- С.99
3. Земельний кодекс України від 25.10.2001 // Відомості Верховної Ради України.- 2002.- N 3-4.- С.27.
4. Закон України "Про природно-заповідний фонд України" від 16.06.92// Відомості Верховної Ради (ВВР).- 1992.- N 34.- С.502
5. Закон України "Про Загальнодержавну програму формування національної екологічної мережі України на 2000-2015 роки" від 21.09.2000// Відомості Верховної Ради (ВВР).- 2000.- N 47.- С.405

Юрескул В. О.

аспірантка 2 року навчання кафедри аграрного, земельного та екологічного права Одеської національної юридичної академії

ЩОДО ПОВОДЖЕННЯ З РІДКИМИ ПОБУТОВИМИ ВІДХОДАМИ

Резолюція, прийнята на 17-му пленарному засіданні 4 вересня 2002 року, „План виконання рішень Всесвітньої зустрічі на вищому рівні зі стійкого розвитку” [1] зазначає, що для охорони здоров'я і навколишнього середовища необхідно забезпечити населення чистою питною водою і са-

нітарними послугами. В зв'язку з цим учасники зустрічі домовилися скоротити удвічі до 2015 року частку населення, що не має доступу до безпечної питної води і основним санітарним послугам.

В Україні прийнято Комплексну програму реалізації на національному рівні рішень, прийнятих на Всесвітньому саміті зі сталого розвитку, на 2003-2015 роки [2]. Однак, реформування сектору водопостачання та водовідведення, що проводиться в останні роки, головним чином спрямоване лише на забезпечення населення базовими послугами водопостачання та водовідведення. Проблеми ж децентралізованого водопостачання цих послуг і досі не отримали адекватної уваги та необхідних дій з боку держави. Децентралізованими послугами сьогодні забезпечена значна частина населення України.

За розрахунками експертів в Україні приблизно 0,9 млрд м³ (20 % загальної кількості) комунальних стічних вод кожного року накопичуються у септиках та вигрібних ямах, що лишаються поза держаним регулюванням та контролем [3, с. 478]. Часто критичний стан децентралізованих систем водовідведення та нерегулярний вивіз накопичених стоків веде до прямого витікання стічних вод і значного бактеріально-хімічного забруднення природного середовища, зокрема ґрунтових вод – основного джерела питної води у цих місцевостях.

Останні 15 років розвивається новий підхід до вирішення проблем поводження з відходами життєдіяльності людини – екологічна санітарія, яка впроваджує нові принципи та технологічні рішення, що передбачають перетворення відходів на ресурси та замкненого циклу використання поживних речовин, вирішення проблем знезараження у цьому циклі, розроблення відносно дешевих децентралізованих систем, що не спричиняють забруднення довкілля і водних об'єктів та є ресурсозберігаючими технологіями, спрямованими на мінімізацію використання води як розчинника для транспортування відходів життєдіяльності людини.

Основні принципи екологічної санітарії [4, с. 5]: розділення потоків (сечі, фекальних мас та вод, що утворюються від миття рук та купання, миття посуду, прибирання осель, прання); відсутність значних інфраструктур (мереж каналізації та очисних споруд), скорочення капітального будівництва, економія коштів та матеріалів; впровадження енерго- та водозберігаючих технологій; мінімальні обсяги води для змиву або використання „сухих” туалетів; повторне використання поживних речовин (азоту, фосфору, органіки тощо) у якості органічних добрив, компосту; мінімізація обсягів стічних вод, припинення забруднення довкілля.

В Україні існує позитивний досвід впровадження принципів екологічної санітарії набутий Всеукраїнською екологічною громадською організацією „МАМА – 86” [3]. Для забезпечення належного доступу всіх до санітарії, попередження шкоди навколишньому середовищу, створення ефективних і довготривалих економічних інвестицій потрібно впроваджу-

вати нові підходи до управління рідкими відходами. Екологічна санітарія є багатообіцяючим підходом, чий потенційний внесок у досягнення цілі тисячоліття все більше усвідомлюється серед міжнародних організацій і потребує розвитку нормативно – правової бази щодо її впровадження на національному рівні.

Література:

1. <http://www.un.org/russian/conferen/wssd>.
2. Про затвердження Комплексної програми реалізації на національному рівні рішень, прийнятих на Всесвітньому саміті зі сталого розвитку, на 2003-2015 роки. Постанова Кабінету Міністрів України від 26 квітня 2003 р. № 634 // Офіційний вісник України. – 2003.- № 18.- Ст. 847.
3. Цвєткова Г. Участь громадськості у вирішенні проблем покращення доступу до безпечної питної води та умов санітарії у сільській місцевості України // Матеріали науково-практичної конференції IV Міжнародного Водного Форуму „АКВА Україна – 2006”, 19 – 21 вересня 2006 р. – Київ, 2006. – С. 478 – 480.
4. Екосанітарія – новий підхід до вирішення проблем водовідведення в Україні. – К.: ВЕГО “МАМА – 86”, 2006. – 16 с.

Яроцька Ю. О.

студентка 4 курсу юридичного факультету
Національної академії державної податкової служби України

ПРОБЛЕМИ КВАЛІФІКАЦІЇ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

Нинішню екологічну ситуацію в Україні можна охарактеризувати як кризову, що формувалася протягом тривалого періоду через нехтування законами взаємодії природи і суспільства, превалюванням економічних інтересів над екологічними в економіці країни, низьким рівнем екологічної культури в суспільстві.

Одним із засобів подолання екологічної кризи є вдосконалення екологічного законодавства та підвищення ефективності правозастосовчої природоохоронної діяльності.

Доцільно звернути увагу на ті проблеми, що виникають при кваліфікації екологічних правопорушень з тим, щоб диференційовано підійти до адміністративних екологічних правопорушень та виявити важливі ознаки для розмежування адміністративних проступків і злочинів в сфері охорони навколишнього природного середовища, забезпечення екологічної безпеки та екологічних прав громадян [1, с.88].

Проблеми розмежування екологічних правопорушень – проступків і злочинів тривалий час була предметом наукових дискусій. Одним з напрямів дискусій було питання про те, чи можуть адміністративні правопорушення бути суспільно небезпечними. Включення до Кодексу України